

Nieuws en Actualiteiten

ONLINE CURSUSSEN

Alle 6 online schrijfcursussen zijn op [Heldenreis](#) te downloaden voor **€10**.

Ook voor schrijfdocenten en therapeuten een schat aan materiaal en inspirerende opdrachten!

Na ontvangst van het bedrag stuur ik je de inlogcode van de cursistenpagina en kun je meteen aan de slag.

SAMEN SCHRIJVEN

Op 1 mei gaan Heldenreis en Heldinne's Reis II *live*, dan kun je in de zomer aan je roman werken.

Kies de **Heldenreis** voor romans waarin de hoofdpersoon een duidelijk, werelds doel heeft. Dus niet 'zichzelf vinden' of 'innerlijke groei' (dat gebeurt vanzelf wel, maar is niet het onderwerp van dit verhaal).

De Heldenreis leent zich bijvoorbeeld heel goed voor een avonturenverhaal, een thriller, fantasy of scifi, en spannende jeugdboeken.

Ook kun je hem inzetten voor een non-fictieverhaal over een persoon met een

missie, en hoe hij zijn doel al dan niet bereikt.

Heldinne's Reis II is het meest geschikt voor een verhaal over een vrouw die door omstandigheden wordt gedwongen op zoek te gaan naar haar ware zelf. Dit kan een fictief personage zijn, maar dat hoeft niet. Het hoeft in principe niet eens beslist een vrouw te zijn, ook een man die bijvoorbeeld gedwongen wordt zijn baan op te geven, komt in zo'n situatie terecht.

In dit verhaal staat de innerlijke zoektocht, de innerlijke groei centraal, al is het nog steeds het mooiste wanneer die door gebeurtenissen 'in de wereld' wordt geïllustreerd.

Dat de cursussen *live* gaan, betekent dat je op de cursistenpagina reacties kunt delen met andere cursisten. Je kunt er links kwijt naar hoofdstukken uit je boek, en ook naar blogposts waarin je je ervaringen vertelt.

Ook op de [Heldenreis Facebookpagina](#) kun je je schrijfkwijt.

SCHRIJFBOEK VAN DE MAAND

Van sommige schrijfgoeroes moet je gewoon alles lezen. Natalie Goldberg is er zoen. Afgelopen februari beschreef ik haar *True Secret of Writing*, in oktober 2011 *Old Friend from Far Away*, en wie *Writing down the Bones* nog niet gelezen heeft, moet dat NU doen. (Tegenwoordig heet het in 't Nederlands Schrijven vanuit je Hart, het heeft ook Zen en de Kunst van Creatief Schrijven geheten.)

Nu lees ik *Living Color: a Writer Paints her World*.

Goldberg beschrijft daarin hoe het schilderen haar schrijfwerk ten goede komt.

Ze leert ervan dat ook dingen een stem hebben.

Everything is speaking if we listen. A rock just talks slower. We're not around long enough to hear what it has to say.

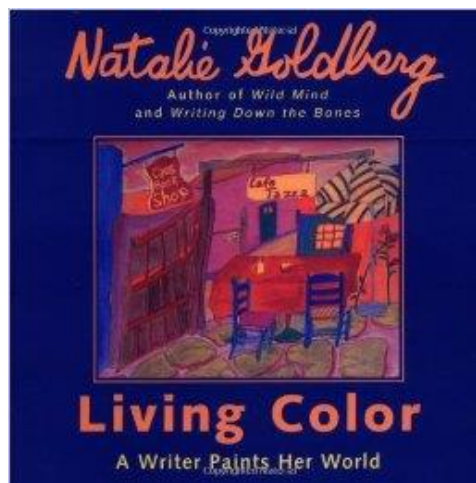
Ze schildert met opzet geen correct perspectief.

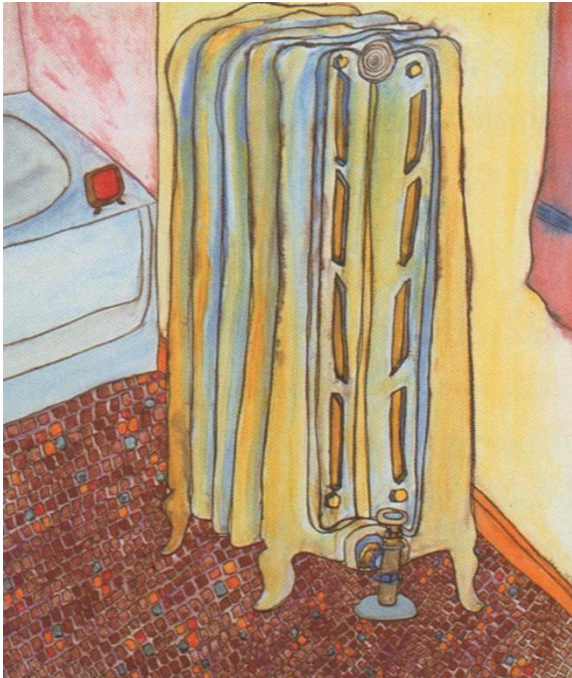
I think I intuitively suspected that perspective would put me outside the painting.

Dat vond ik zo'n leerzaam beeld voor fictie! Dat perspectief je op afstand kan plaatsen, of

juist er helemaal middenin, onder de huid van de personages.

Het valt haar op dat ze vooral vervallen dingen schildert (gebouwen, auto's, meubels) en dat maakte iets in mij wakker. Waarom fotografeer ik wat ik fotografeer, wat boeit mij zo aan bepaalde onderwerpen en hoe pas ik dat in het schrijven toe?

Na het enorme succes van *Writing down the Bones* schiet ze in een depressie. Ze had zichzelf verteld dat ze nu fulltime schrijver moest zijn, en zich niet meer moest

versnipperen met dat geschilder. Pas veel later kwam ze erachter dat ze met het schilderen de diepe bron in zichzelf verlaten had, waaruit haar schrijven ongehinderd stromen kon. Het was alsof ze haar linker arm had afgehakt omdat ze toch alleen haar rechter maar nodig had om een pen vast te houden.

Wat is voor jou een manier om de *flow* van het schrijven weer te laten stromen?

SCHRIJFOEFENING

uit *Living Color*:

vul aan en schrijf verder

- ik herinner me niet ...
- ik denk niet aan ...
- ik kijk niet naar ...

SLECHTE TIJDEN

Ik heb een probleem dat ik graag aan jullie wil voorleggen. Nadat ik in vijf dagen een boeketreeksje van 15000 woorden uit mijn pen had laten vloeien, stond de schrijfkraan opeens weer wagenwijd open. (Wie weet is Boeketjeschrijven voor mij wat schilderen is voor Goldberg.) Een dag of tien schreef ik elke dag en verkeerde ik weer in de levens van mijn personages. Wat is dat een heerlijk gevoel, ik was het bijna vergeten. Als je ontwaakt om te gaan douchen en boodschappen doen, is het alsof je net thuisbent van een verrukkelijke maar desoriënterende vakantie.

Tot de Censor me opeens verrot schopte.

Het is net GTST wat je schrijft, zei hij. Alleen maar scènes van mensen die iets met elkaar bespreken.

Helemaal niet, wierp ik nog tegen. We zien dingetje in een dadelpalm tijdens de oogst, en hemmus op een hotelkamer, en zij fietst door het dorp ...

Maar hij had me geraakt. En sindsdien is de kraan dus weer dichtgedraaid. En vraag ik me in wanhoop af: als een roman geen avonturenroman is, waarin met hoefgekleetter of gewerschoten actie wordt ondernomen, waarin wilde natuur moet worden veroverd – geklauter op gevaarlijke rotsen, gewaad door woeste bergstromen – wat gebeurt er dan, behalve gesprekken tussen mensen en gedachten van personages?

Wat heb ik de afgelopen maanden aan fictie gelezen? [The Lake Shore Limited](#) van Sue Miller. Een toneelstuk naar aanleiding van 9/11 beïnvloedt verschillende personages. Wat herinner ik me aan scènes? Gesprekken, in hotels, in slaapkamers, achter de coulissen. Toch bijzonder. Komt dat dan alleen door 9/11? Grote Gebeurtenis die de gesprekken boven soapniveau tilt?

[The Lie](#) van Helen Dunmore. Wat herinner ik me aan scènes? Landschappen vooral: weilanden, loopgraven, strand. En die scène waarin hij in de catacomben van het grote huis de verwarming repareert, kruipend als een mijnwerker. Mmm... Eerste Wereldoorlog. Grote Gebeurtenis. En landschap. En poëzie, veel geciteerde gedichten.

[De Wand](#) van Marlen Haushofer. Geen gesprekken, want ze is alleen. Hond, poes, koe. Aardappels. Seizoenen. Groots thema.

Dus wat moet ik?

In elk geval een gezamenlijk Werk dat een rol moet spelen en belangrijk moet zijn voor hen allen, en een grotere rol voor het landschap, denk ik nu. Het is een roman waarin tijdens [Simmer 2000](#) door de komst van een man naar een klein dorp in Friesland de levens van verschillende mensen voorgoed veranderen.

Ik hoor ook heel graag jullie goede raad.

Blijf schrijven!
Hella Kuipers